Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

4. rujna 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita vrsta divlje faune i flore – Uredba (EZ) br. 338/97 – Članak 11. – Ništavost uvozne dozvole ograničena na primjerke životinja koji su zaista pogođeni razlogom ništavosti“

U predmetu C-532/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Mađarska), odlukom od 20. rujna 2013., koju je Sud zaprimio 9. listopada 2013., u postupku

Sofia Zoo

protiv

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, K. Lenaerts (izvjestitelj), potpredsjednik Suda, J. L. da Cruz Vilaça, J.-C. Bonichot i A. Arabadjiev, suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za mađarsku vladu, K. Szíjjártó, M. Fehér i G. Szima, u svojstvu agenata,

— za belgijsku vladu, J. Van Holm i T. Materne, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, K. Mifsud-Bonnici i A. Sipos, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez njezinog mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: mađarski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 11. stavka 2. točaka (a) i (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima (SL L 61, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 59.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Sofia Zoo (zoološki vrt u Sofiji, Bugarska) i Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (mađarski glavni inspektorat za zaštitu okoliša i prirode te opskrbu vodom, u daljnjem tekstu: glavni inspektorat), u vezi s odlukom glavnog inspektorata o zapljeni 17 primjeraka divljih životinja podrijetlom iz Tanzanije.

Pravni okvir

Konvencija o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka

3 Konvencija o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka, potpisana u Washingtonu 3. ožujka 1973. (Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda, sv. 993., br. I-14537, u daljnjem tekstu: CITES), ima za cilj osigurati da međunarodna trgovina vrstama navedenima u prilozima kao i dijelovima i derivatima tih vrsta ne šteti očuvanju bioraznolikosti i da počiva na održivoj uporabi divljih vrsta.

4 Navedena konvencija prenesena je u pravo Unije od 1. siječnja 1984. na temelju Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3626/82 od 3. prosinca 1982. o primjeni u Zajednici Konvencije o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka (SL L 384, str.1.). Ta uredba stavljena je izvan snage Uredbom br. 338/97, čiji članak 1. stavak 2. određuje da se uredba primjenjuje u skladu s ciljevima, načelima i odredbama CITES-a.

5 Članak VI. stavak 5. CITES-a određuje:

„Potrebno je posebno dopuštenje ili uvjerenje za svaku pošiljku primjeraka."

Pravo Unije

6 Uvodne izjave 5. i 17. Uredbe br. 338/1997 glase kako slijedi:

„(5) budući da provedba ove Uredbe iziskuje primjenu zajedničkih uvjeta za izdavanje, upotrebu i predočenje isprava koje se odnose na odobrenje unosa u [Uniju] primjeraka vrsta obuhvaćenih ovom Uredbom te njihova izvoza ili ponovnog izvoza iz [Unije]; budući da je potrebno utvrditi posebne odredbe o provozu primjeraka kroz [Uniju];

[...]

(17) budući da je radi jamstva o pridržavanju ove Uredbe važno da države članice nametnu sankcije za kršenje na način koji je i dostatan i primjeren za narav i težinu kršenja;"

7 Članak 4. iste uredbe određuje:

„1. Unos primjeraka vrsta navedenih u Prilogu A u [Uniju] podliježe izvršenju potrebnih provjera i prethodnom predočenju, na graničnoj carinarnici na mjestu unosa, uvozne dozvole koju je izdalo upravno tijelo odredišne države članice.

Uvozna dozvola može se izdati samo u skladu s ograničenjima utvrđenima sukladno stavku 6. i ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

[...]

b) i. ako podnositelj zahtjeva dostavi dokumentaciju kojom dokazuje da su primjerci nabavljeni u skladu sa zakonodavstvom o zaštiti predmetnih vrsta koja, u slučaju uvoza primjeraka vrsta navedenih u Dodacima Konvenciji iz treće zemlje, treba biti izvozna dozvola ili potvrda o ponovnom izvozu, ili njezina preslika, koju je u skladu s Konvencijom izdalo nadležno tijelo zemlje izvoza ili zemlje ponovnog izvoza;

[...]

[...]

e) upravno tijelo se nakon savjetovanja s nadležnim znanstvenim tijelom uvjerilo da nema nikakvih drugih čimbenika koji se odnose na očuvanje vrsta a koji bi bili protivni izdavanju uvozne dozvole;

i

f) u slučaju unošenja s mora, upravnom je tijelu pružen zadovoljavajući dokaz da će svaki živi primjerak biti pripremljen i otpremljen na način koji na najmanju moguću mjeru smanjuje rizik ozljede, narušavanja zdravlja ili okrutnog postupanja.

2. Unos primjeraka vrsta navedenih u Prilogu B u [Uniju] podliježe izvršenju potrebnih provjera i prethodnom predočenju, na graničnoj carinarnici na mjestu unosa, uvozne dozvole koju je izdalo upravno tijelo odredišne države članice.

Uvozna dozvola može se izdati samo u skladu s ograničenjima utvrđenima sukladno stavku 6., i:

a) ako je nadležno znanstveno tijelo, nakon pregleda raspoloživih podataka i razmatranja mišljenja Skupine za znanstvenu reviziju, mišljenja da unošenje u [Uniju] ne bi imalo štetan utjecaj na stanje očuvanosti vrste ili na veličinu teritorija koji zauzima odgovarajuća populacija te vrste, uzimajući u obzir sadašnju ili predviđenu razinu trgovine. Ovo mišljenje vrijedi za naredne uvoze sve dok se prethodno navedeni aspekti značajno ne promijene;

b) ako podnositelj zahtjeva predoči dokumentaciju kojom dokazuje da je smještaj namijenjen živom primjerku u odredištu odgovarajuće opremljen za njegovo primjereno držanje i skrb;

c) ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točke (b) i. te točaka (e) i (f).

[...]

6. Savjetujući se s dotičnim zemljama podrijetla sukladno postupku utvrđenom u članku 18. i uzimajući u obzir mišljenje Skupine za znanstvenu reviziju, [Europska] [k]omisija može donijeti opća ograničenja, ili ograničenja koja se odnose na određene zemlje podrijetla, za unošenje u [Uniju]:

a) primjeraka vrsta navedenih u Prilogu A, na temelju uvjeta iz stavka 1. točke (a) i. ili točke (e);

b) primjeraka vrsta navedenih u Prilogu B, na temelju uvjeta iz stavka 1. točke (e) ili stavka 2. točke (a);

i

c) živih primjeraka vrsta navedenih u Prilogu B koji za vrijeme prijevoza imaju visoku stopu smrtnosti ili za koje je utvrđeno da bi u zatočeništvu njihov životni vijek bio znatno kraći od očekivanoga;

ili

d) živih primjeraka vrsta za koje je ustanovljeno da bi njihovo unošenje u prirodni okoliš [Unije] predstavljalo ekološku prijetnju zavičajnim divljim vrstama faune i flore [Unije].

Komisija tromjesečno objavljuje popis ovakvih ograničenja u Službenom listu [Europske unije].

[...]“

8 Članak 9. stavci 4. i 5. iste uredbe glasi:

„4. Ako se živi primjerak vrste navedene u Prilogu B premješta unutar [Unije], osoba u čijem je posjedu primjerak može ga prepustiti drugoj osobi tek nakon što se uvjeri da je osoba kojoj je primjerak namijenjen dobro obaviještena o smještaju, opremi i postupanju kako bi se osigurala primjerku potrebna skrb.

5. Kada se bilo kakvi živi primjerci prevoze u [Uniju], iz [Unije] ili unutar nje, ili se drže tijekom bilo kakvog razdoblja provoza ili pretovara, oni se moraju pripremiti, prevoziti i njegovati na način koji na najmanju moguću mjeru smanjuje rizik ozljede, narušavanja zdravlja ili okrutnog postupanja i, u slučaju životinja, sukladno [pravu Unije] o zaštiti životinja tijekom prijevoza.“

9 Članak 11. stavci 1. i 2. iste uredbe, naslovljen „Valjanost dozvola i potvrda te posebni uvjeti za njih“, predviđa:

„1. Ne dovodeći u pitanje strože mjere koje države članice mogu donijeti ili održavati, dozvole i potvrde koje izdaju nadležna tijela država članica u skladu s ovom Uredbom vrijede u cijeloj [Uniji].

2.

a) Međutim, svaka takva dozvola ili potvrda, kao i bilo kakva dozvola ili potvrda koja se izdaje na temelju nje, smatra se ništavom ako nadležno tijelo ili Komisija, savjetujući se s nadležnim tijelom koje je tu dozvolu ili potvrdu izdalo, utvrdi da je ona izdana na temelju krive pretpostavke da su uvjeti za njezino izdavanje ispunjeni.

b) Nadležna tijela države članice na čijem su državnom području smješteni primjerci koji su predmet takvih isprava oduzimaju primjerke, a mogu ih i zaplijeniti.“

10 Sukladno članku 16. stavku 4. Uredbe br. 338/97:

„Ako živi primjerak vrste navedene u Prilogu B ili C stigne na mjesto unošenja u [Uniju] bez odgovarajuće valjane dozvole ili potvrde, primjerak se mora oduzeti i može se zaplijeniti ili, ako primatelj odbije potvrditi primitak primjerka, nadležno tijelo države članice odgovorne za to mjesto unošenja može, ako je primjereno, odbiti preuzimanje pošiljke i tražiti od prijevoznika da primjerak vrati u mjesto odakle je poslano.“

Mađarsko pravo

11 Članak 20. stavci 1., 2. i 4. točke (a) i (b) Vladine uredbe 292/2008 (XII.10) koja sadrži određena pravila o izvršenju međunarodnih pravnih akata i akata Europske zajednice koji uređuju međunarodnu trgovinu ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka (u daljnjem tekstu: Vladina uredba) određuje:

„1. Ako se primjerak vrste navedene u prilozima A do D [Uredbi br. 338/97] drži, prevozi ili stavlja na tržište bez potrebne dozvole ili odobrenja ili ako se time krše regulatorne ili upravne odredbe o prijevozu primjeraka, tijelo iz članka 3. stavka 3. – osim tijela iz članka 4. stavka 1. – u okviru mjera koje se poduzimaju na licu mjesta zadržava navedeni primjerak i sastavlja zapisnik, poduzima sve mjere koje mu nalažu posebne regulatorne odredbe te o tome u roku od 48 sati obavještava tijelo iz članka 4. stavka 1. kao i upravno tijelo. Tijelo iz članka 4. stavka 1. u dogovoru s upravnim tijelom poduzima mjere s ciljem smještanja zadržanih živih primjeraka.

2. Tijelo iz članka 4. stavka 1., nakon što je provelo kontrolu ili nakon što je zadržavanje provedeno sukladno stavku 1., oduzima primjerak čiju zakonitost uvoza, izvoza, ponovnog izvoza ili posjedovanja osoba koja ga posjeduje nije dokazala u sklopu kontrole te poziva dotičnu da u roku koji odredi predoči dokumente koji potvrđuju podrijetlo primjerka.

[...]

4. Tijelo iz članka 4. stavka 1.:

a) zapljenjuje primjerak za koji nisu predočeni dokumenti koji potvrđuju podrijetlo,

b) zapljenjuje primjerak čije je posjedovanje nezakonito.

[...]“

Glavni postupak i prethodna pitanja

12 Dana 17. siječnja 2011. na graničnoj kontroli prilikom njegovog ulaska u Mađarsku obavljen je pregled srpskog državljanina koji je u vozilu kojim je upravljao prevozio pošiljku od 17 primjeraka divljih životinja podrijetlom iz Tanzanije, odnosno dva planinska orla (*Hieraaetus spilogaster*), četiri afrička crna orla (*Aquila verreauxii*), dva afrička borbena orla (*Polemaetus bellicosus*), jednog kratkorepog orla (*Terathopius ecaudatus*), tri krunasta orla (*Stephanoaetus coronatus*), dva afrička velika supa (*Torgos tracheliotus*) i tri afrička bjeloleđa supa (*Gyps africanus*). Uz navedene, pregledana osoba također je prevozila deset afričkih crno-bijelih vrana (*Corvus albus*) i deset bjelovratih gavrana (*Corvus albicollis*). Kao dokaz odakle dolaze navedene životinje, osoba je predočila kopiju uvozne dozvole CITES-a koju su izdala bugarska tijela. Iz odluke o postavljanju prethodnog pitanja proizlazi da su popratni dokumenti upućivali na to da su ti primjerci životinja bili prevezeni iz Nizozemske prema Bugarskoj do Sofia Zoo-a radi karantene, odakle su se preko Mađarske trebali vratiti u Nizozemsku.

13 Tijelo za zaštitu okoliša zadržalo je pošiljku te poslalo sve dokumente Vidékfejlesztési Minisztériumnak (ministarstvo ruralnog razvoja), kao nadležnom tijelu u smislu CITES-a i Uredbe br. 338/97, koje je ispitalo zakonitost uvoza tih divljih životinja. U sklopu tog postupka, navedeno ministarstvo djelovalo je u dogovoru s Komisijom i nadležnim bugarskim tijelom.

14 Komisija je smatrala da primjerke životinja u pitanju treba zaplijeniti zbog toga što je Skupina za znanstvenu reviziju (u daljnjem tekstu: SZR), s jedne strane, 30. lipnja 2009. odlučila da se obustave uvozi kad je riječ o afričkom borbenom orlu i kratkorepom orlu te, s druge strane, 11. rujna 2009.

odlučila da se s njom potrebno dogovoriti kad je riječ o afričkom velikom supu i krunastom orlu. Međutim, s obzirom na to da nadležno bugarsko tijelo nije uzelo u obzir odluke SZR-a, Komisija je zaključila da se dozvola koju je to tijelo izdalo Sofia Zoo-u treba smatrati ništavom.

15 Odlukom od 9. veljače 2011., uzimajući u obzir prethodno navedeno, ministarstvo ruralnog razvoja, sukladno članku 20. stavku 2. Vladine uredbe, odlučilo je oduzeti pošiljku, osim deset afričkih crno-bijelih vrana i deset bjelovratih gavrana, na koje se ne odnose ni Konvencija CITES ni Uredba br. 338/97, te je svojom odlukom pozvalo Sofia Zoo da predoči dokumente koji svjedoče o zakonitosti uvoza, posjedovanja i stavljanja dotičnih primjeraka životinja na tržište.

16 Budući da Sofia Zoo u određenom roku nije predočio dokumente, ministarstvo ruralnog razvoja odlukom od 28. travnja 2011. zaplijenilo je svih 17 primjeraka životinja podrijetlom iz Tanzanije, sukladno članku 20. stavku 4. Vladine uredbe, te ih je smjestilo u mađarske zoološke vrtove.

17 Sofia Zoo podnio je Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (sud za upravne i radne sporove u Budimpešti) tužbu za poništenje navedene odluke o zapljeni. Tužba je podnesena protiv glavnog inspektorata, pravnog slijednika ministarstva ruralnog razvoja.

18 Točnije, navedeni zahtjev Sofia Zoo-a ide za time da se poništi odluka o zapljeni te da se glavnom inspektoratu naloži provođenje novog postupka, s obzirom na to da se glavni zahtjev sastoji u poništenju cjelokupne odluke, dok se podredno traži djelomično poništenje. Zahtjev Sofia Zoo-a usto uključuje preispitivanje odluke o oduzimanju. Prema njegovom mišljenju, ništavost uvozne dozvole tiče se samo osam primjeraka životinja pogođenih razlogom te ništavosti, tj. dvaju borbenih orlova, kratkorepog orla, dvaju afričkih velikih supova i triju krunastih orlova, na takav način da se oduzimanje i zapljena mogu odnositi samo na te životinje, a ne i na ostalih devet primjeraka vrsta navedenih u Uredbi br. 338/97, tj. dva planinska orla, četiri afrička crna orla i tri afrička bjeloleđa supa.

19 Glavni inspektorat sa svoje strane traži odbijanje tužbe za poništenje. Prema njegovom mišljenju, treba oduzeti svaki primjerak divljih životinja koji ulazi u područje primjene Uredbe br. 338/97 – a ne samo one koji su pogođeni razlogom ništavosti uvozne dozvole – jer prema toj uredbi nema djelomične ništavosti dozvole. Nadalje, glavni inspektorat ističe da rizik od narušavanja zdravlja također opravdava da se odobrenja daju na jedinstven način i da se u slučaju ništavosti, koji god joj bio uzrok, svaki primjerak životinje naveden u tim odobrenjima oduzme i zaplijeni.

20 U tim okolnostima Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság odlučio je prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Trebaju li se, u skladu s člankom 11. stavkom 2. točkom (a) [Uredbe br. 338/97], dozvole i potvrde smatrati ništavima samo u odnosu na primjerke zaista pogođene razlogom ništavosti ili također u odnosu na ostale primjerke navedene u dozvoli ili potvrdi?

2. Trebaju li se oduzeti i mogu li se zaplijeniti, u skladu s člankom 11. stavkom 2. točkom (b) [Uredbe br. 338/97], svi primjerci navedeni u dozvolama ili potvrdama koje se smatraju ništavima sukladno [članku 11. stavku 2. točki (a) te uredbe] ili samo oni koji su zaista pogođeni razlogom ništavosti?“

O prethodnim pitanjima

21 Svojim prethodnim pitanjima, koja treba ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 11. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe br. 338/97 tumačiti tako da uvoznu dozvolu koja ne poštuje uvjete te uredbe treba smatrati ništavom isključivo u dijelu u kojem se odnosi na primjerke koji su

zaista pogođeni razlogom ništavosti te uvozne dozvole, pa su stoga ti primjerci jedini koji će morati biti predmet oduzimanja i eventualne zapljene koje provodi nadležno tijelo države članice u kojoj se nalaze.

22 Prema odredbama članka 11. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 338/97, „svaka takva dozvola ili potvrda, kao i bilo kakva dozvola ili potvrda koja se izdaje na temelju nje, smatra se ništavom ako nadležno tijelo ili Komisija, savjetujući se s nadležnim tijelom koje je tu dozvolu ili potvrdu izdalo, utvrdi da je ona izdana na temelju krive pretpostavke da su uvjeti za njezino izdavanje ispunjeni“. Stavak 2. točka (b) navedenog članka pojašnjava da „nadležna tijela države članice na čijem su državnom području smješteni primjerci koji su predmet takvih isprava oduzimaju primjerke, a mogu ih i zaplijeniti“.

23 Stoga članak 11. stavak 2. točku (a) Uredbe br. 338/97 treba tumačiti u odnosu na ciljeve koje ta uredba slijedi i kontekst u kojem se ta odredba nalazi.

24 Kao prvo, što se tiče opće strukture Uredbe br. 338/97, važno je navesti da je 17 primjeraka divljih životinja u pitanju navedeno u Prilogu B toj uredbi. Sukladno njezinom članku 4. stavku 2. podstavku 1., „unos primjeraka vrsta navedenih u Prilogu B u [Uniju] podliježe izvršenju potrebnih provjera i prethodnom predočenju, na graničnoj carinarnici na mjestu unosa, uvozne dozvole koju je izdalo upravno tijelo odredišne države članice“.

25 Stoga iz teksta te odredbe proizlazi da Uredba br. 338/97 dopušta izdavanje jedinstvene uvozne dozvole za više primjeraka različitih vrsta navedenih u Prilogu B toj uredbi koji su dijelom jedne te iste pošiljke. Takvo je razumijevanje članka 4. stavka 2. podstavka 1. navedene uredbe usto u skladu s člankom VI. stavkom 5. CITES-a koji predviđa da je „[p]otrebno […] posebno dopuštenje ili uvjerenje za svaku pošiljku primjeraka“.

26 Članak 4. stavak 2. podstavak 2. Uredbe br. 338/97 određuje da takva uvozna dozvola može biti izdana samo uz poštovanje ograničenja koja nameće stavak 6. tog članka te ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. točaka (a) do (c) istog članka.

27 Sukladno članku 4. stavku 6. Uredbe br. 338/97, ako bi, uzimajući u obzir sadašnju ili predviđenu razinu trgovine nekom vrstom, unošenje u Uniju imalo štetan utjecaj na stanje njezine očuvanosti ili na veličinu teritorija koji zauzima odgovarajuća populacija te vrste, ili ako ima drugih čimbenika koji se odnose na očuvanje vrsta, a koji bi bili protivni izdavanju uvozne dozvole, Komisija može donijeti opća ograničenja, ili ograničenja koja se odnose na određene zemlje podrijetla, za unošenje u Uniju živih primjeraka vrsta navedenih u Prilogu B toj uredbi koji za vrijeme prijevoza imaju visoku stopu smrtnosti ili za koje je utvrđeno da bi u zatočeništvu njihov životni vijek bio znatno kraći od očekivanoga.

28 Što se tiče uvjeta iz članka 4. stavka 2. točaka (a) do (c) Uredbe br. 338/97, izdavanje uvozne dozvole uvjetovano je, kao prvo, time da nakon pregleda raspoloživih podataka i razmotrivši mišljenja SZR-a nadležno znanstveno tijelo smatra da unošenje u Uniju ne bi imalo štetan utjecaj na stanje očuvanosti vrste ili na veličinu teritorija koji zauzima odgovarajuća populacija te vrste, uzimajući u obzir sadašnju ili predviđenu razinu trgovine. Kao drugo, podnositelj zahtjeva mora predočiti dokumentaciju kojom dokazuje da je smještaj namijenjen živom primjerku u odredištu odgovarajuće opremljen za njegovo primjereno držanje i skrb. Kao treće, moraju biti ispunjeni uvjeti iz članka 4. stavka 1. točke (b) podtočke i. te točaka (e) i (f) navedene uredbe.

29 Iz prethodno navedenog proizlazi da izdavanje uvozne dozvole za uvoz u Uniju za primjerke različitih vrsta navedenih u Prilogu B Uredbi 338/97 nije rezultat opće ocjene svih primjeraka koji su dijelom pošiljke u pitanju, već pojedinačnog i podrobnog ispitivanja koje se odnosi na situaciju svakog primjerka u pitanju.

30 Drugim riječima, nadležno tijelo države članice u kojoj se primjerci u pitanju nalaze mora ispitati je li predmetna uvozna dozvola valjana za svaki od tih primjeraka, a pritom ocjena primjerka životinje tog tijela ne mora nužno utjecati na ocjenu drugog primjerka koju daje to tijelo.

31 Stoga okolnost da je uvozna dozvola ništava u dijelu u kojem se odnosi na primjerke životinja koji ne ispunjavanje uvjete za izdavanje iz članka 4. stavaka 2. i 6. Uredbe br. 338/97 ne može dovesti u pitanje valjanost dozvole u dijelu u kojem se odnosi na primjerke koji zaista ispunjavaju navedene uvjete.

32 Posljedično, dio uvozne dozvole koji se odnosi na primjerke koje pogađa razlog ništavosti treba smatrati odvojivim od drugih dijelova dozvole koji ostaju valjani.

33 Štoviše, kao što je to naglasila Komisija u svojim pisanim očitovanjima, isključivanje svake djelomične ništavosti uvozne dozvole za uvoz u Uniju primjeraka različitih vrsta navedenih u Prilogu B Uredbi br. 338/97 dovelo bi do arbitrarnog sustava u kojem se situacija poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku ne bi tretirala na isti način kao situacija u kojoj je prijevoz 17 različitih primjeraka predmet 17 različitih dokumenata.

34 Kao drugo, što se tiče ciljeva koje slijedi Uredba br. 338/97, valja podsjetiti da sustav zaštite uspostavljen za primjerke vrsta navedenih u prilozima A i B navedenoj uredbi ima za cilj osigurati najpotpuniju moguću zaštitu divlje faune i flore nadzorom nad trgovinom njima, uz poštovanje ciljeva, načela i odredaba CITES-a (vidjeti presudu Rubach, C-344/08, EU:C:2009:482, t. 24.).

35 Međutim, ostvarivanje ciljeva kojima teži Uredba br. 338/97 ne bi bilo ugroženo tumačenjem njezinog članka 11. stavka 1. točke (a) prema kojem, ako uvozna dozvola ne poštuje uvjete predviđene tom uredbom, tu dozvolu treba smatrati ništavom isključivo u dijelu u kojem se odnosi na primjerke životinja koje zaista pogađa razlog njezine ništavosti.

36 U tom pogledu treba ustvrditi da, s jedne strane, što se tiče primjeraka životinja za koje zaista postoji razlog ništavosti uvozne dozvole na temelju članka 11. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 338/97, nadležna tijela države članice u kojoj se nalaze navedeni primjerci, prema stavku 2. točki (b) tog članka, imaju obvezu zaštititi te životinje tako da narede njihovo oduzimanje i eventualnu zapljenu.

37 S druge strane, što se tiče primjeraka životinja koji nisu pogođeni razlogom ništavosti uvozne dozvole, Uredba br. 338/97 predviđa mjere za njihovu zaštitu tijekom premještanja u Uniji. U tom pogledu, članak 9. stavak 4. te uredbe predviđa da „[a]ko se živi primjerak vrste navedene u Prilogu B premješta unutar [Unije], osoba u čijem je posjedu primjerak može ga prepustiti drugoj osobi tek nakon što se uvjeri da je osoba kojoj je primjerak namijenjen dobro obaviještena o smještaju, opremi i postupanju kako bi se osigurala primjerku potrebna skrb“. Usto, članak 9. stavak 5. navedene uredbe određuje da se takvi primjerci životinja „moraju pripremiti, prevoziti i njegovati na način koji na najmanju moguću mjeru smanjuje rizik ozljede, narušavanja zdravlja ili okrutnog postupanja i, u slučaju životinja, sukladno zakonodavstvu [Unije] o zaštiti životinja tijekom prijevoza“ .

38 Posljedično, kako iz opće strukture Uredbe br. 338/97 tako i iz njezinih ciljeva slijedi da njezin članak 11. stavak 2. točku (a) treba tumačiti tako da uvoznu dozvolu koja ne poštuje uvjete navedene uredbe treba smatrati ništavom isključivo u dijelu u kojem se odnosi na primjerke koji su zaista pogođeni razlogom ništavosti te uvozne dozvole.

39 Isto vrijedi kad je riječ o članku 1. stavku 2. točki (b) Uredbe br. 338/97, s obzirom na to da se ta odredba primjenjuje isključivo na primjerke životinja na koje se odnose dokumenti iz stavka 2. točke (a) tog članka.

40 Stoga nadležno tijelo države članice u kojoj se primjerci nalaze može oduzeti i zaplijeniti samo one primjerke koji su zaista pogođeni razlogom ništavosti uvozne dozvole.

41 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, na postavljena prethodna pitanja valja odgovoriti da članak 11. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe br. 338/97 treba tumačiti tako uvoznu dozvolu koja ne poštuje uvjete te uredbe treba smatrati ništavom isključivo u dijelu u kojem se odnosi na primjerke koji su zaista pogođeni razlogom ništavosti te uvozne dozvole, pa su stoga ti primjerci jedini koji će morati biti predmet oduzimanja i eventualne zapljene koje provodi nadležno tijelo države članice u kojoj se nalaze.

Troškovi

42 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 11. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima treba tumačiti tako da uvoznu dozvolu koja ne poštuje uvjete te uredbe treba smatrati ništavom isključivo u dijelu u kojem se odnosi na primjerke koji su zaista pogođeni razlogom ništavosti te uvozne dozvole, pa su stoga ti primjerci jedini koji će morati biti predmet oduzimanja i eventualne zapljene koje provodi nadležno tijelo države članice u kojoj se nalaze.

Potpisi